

IOANA MARIA TURAI

*Gramatica
limbii engleze*

CORINT

Cuvânt-înainte	7	• Genul substantivelor	47
I. FONETICA		• Numărul substantivelor	50
1. TRANSCRIEREA FONETICĂ		- Formele de singular și plural	
ÎN LIMBA ENGLEZĂ	10	ale substantivelor numărabile ..	50
• Introducere	10	- Substantive folosite	
• Semnele transcrierii fonetice ..	11	numai la singular	55
2. CLASIFICAREA VOCALELOR ..	13	- Substantive folosite	
• Vocalele anterioare	13	numai la plural	57
• Vocalele posterioare	15	- Diferențe de sens în funcție	
• Vocalele mediale	18	de schimbarea numărului	60
• Diftongii	19	- Cazuri speciale de acord	
• Combinații de vocale		între subiect și predicat	61
- Triftongi	22	• Cazul substantivelor	63
3. CLASIFICAREA		- Nominativul	64
CONSOANELOR	24	- Genitivul	65
• Consoanele oclusive	24	- Dativul	72
• Consoanele sonante nazale ..	27	- Acuzativul	74
• Consoanele fricative	28	Exerciții	76
• Consoanele africcate	34	2. ARTICOLUL	97
4. SEMIVOCALELE	36	• Articolul hotărât	97
• Accentul	37	• Articolul nehotărât	104
5. INTONAȚIA	39	• Articolul zero	109
II. MORFOSINTAXA		Exerciții	114
1. SUBSTANTIVUL	42	3. ADJECTIVUL	122
• Clasificarea substantivelor ..	42	• Adjectivele descriptive	123
- Substantive proprii		- Forma	
și substantive comune	42	adjectivelor descriptive	125
- Substantive concrete		- Gradele de comparație	
și substantive abstracte	43	ale adjectivelor	130
- Substantive simple		• Adjectivele determinative ..	138
și substantive comune	43	- Adjectivele demonstrative ..	138
• Genul substantivelor	47	- Adjectivele posesive	140
• Numărul substantivelor	50	- Adjectivele interogative	141
- Formele de singular și plural		- Adjectivele relative	142
ale substantivelor numărabile ..	50	- Adjectivele nehotărâte	143
- Substantive folosite		Exerciții	149
numai la singular	55		
- Substantive folosite			
numai la plural	57		
- Diferențe de sens în funcție			
de schimbarea numărului	60		
- Cazuri speciale de acord			
între subiect și predicat	61		
• Cazul substantivelor	63		
- Nominativul	64		
- Genitivul	65		
- Dativul	72		
- Acuzativul	74		
Exerciții	76		

4. PRONUMELE	160	- of	255
• Pronumele personal	160	- on – upon	257
• Pronumele posesiv	165	- out of	260
• Pronumele reflexiv și pronumele de întărire	167	- over	262
• Pronumele demonstrativ	170	- to	263
• Pronumele interogativ	173	- under	266
• Pronumele relativ	175	- up	267
• Pronumele nehotărât	179	- with	267
• Pronumele reciproc	183	Exerciții	269
Exerciții	184		
7. ADVERBUL	191	10. CONJUNCȚIA	279
• Considerații generale	191	Exerciții	287
• Forma adverbelor	195	11. VERBUL	293
• Comparația adverbelor	198	• Verbe auxiliare și modale	293
• Tipuri de adverbe și locul lor în propoziție	200	- to be	293
- Adverbe de mod	200	- to have	296
- Adverbe de cantitate, măsură, grad și aproximație	202	- to do	298
- Adverbe de loc	211	- can	301
- Adverbe de timp	212	- to be able to	303
- Adverbe de certitudine	217	- could	304
- Adverbe de cauză	218	- may / might	305
Exerciții	219	- must	308
		- to have to	310
		- shall	311
		- should și ought to	312
		- will	314
		- would	315
		- need	317
		- dare	319
		Exerciții	319
8. NUMERALUL	226	• Verbe principale	335
• Numeralul cardinal	226	- Modurile personale	335
• Numeralul ordinal	230	- Modul indicativ	335
• Numeralul fracționar	231	- Timpurile prezente	335
• Numeralul distributiv	233	• Presentul simplu	335
• Numeralul multiplicativ	233	• Presentul continuu	341
Exerciții	234	Exerciții	343
		• Presentul perfect simplu	351
		• Presentul perfect continuu	356
		Exerciții	357
		- Timpurile trecute	364
		• Trecutul simplu	364
		• Trecutul continuu	368
		Exerciții	370
9. PREPOZIȚIA	236		
• Considerații generale	236		
- about	240		
- above	242		
- across	243		
- against	243		
- at	245		
- before	247		
- behind	248		
- by	248		
- for	250		
- from	251		
- in – into	253		

• Trecutul perfect simplu . . .	379	- Modurile impersonale	445
• Trecutul perfect continuu . . .	382	- <i>Infinitivul</i>	445
Exerciții	384	Exerciții	458
- <i>Timpurile viitoare</i>	391	- <i>Gerundul</i>	464
• Viitorul simplu	391	Exerciții	471
• Viitorul continuu	392	- <i>Participiul</i>	478
• Viitorul apropiat	394	• Participiul prezent	478
• Viitorul perfect	395	• Construcții participiale	481
• Viitorul perfect continuu	396	• Participiul trecut	483
• Viitorul față de trecut	397	Exerciții	484
Exerciții	397	• Diateza pasivă	490
- <i>Modul condițional</i>	407	Exerciții	499
• Condiționalul prezent	407	• Corespondența timpurilor	506
• Condiționalul trecut	408	- Propozițiile completive directe	507
• Fraza condițională tip I	409	- Propozițiile atributive / relative	509
• Fraza condițională tip II	411	- Propozițiile circumstanțiale de timp	510
• Fraza condițională tip III	413	- Propozițiile circumstanțiale condiționale	512
• Fraza condițională de tip mixt	415	- Propozițiile circumstanțiale comparative	514
Exerciții	416	- Propozițiile circumstanțiale finale / de scop	515
- <i>Modul subjonctiv</i>	424	- Propozițiile circumstanțiale de cauză	516
• Subjonctivul prezent	425	- Propozițiile subiective	517
• Subjonctivul trecut	425	Exerciții	520
• Subjonctivul perfect	426	• Lista verbelor neregulate	526
• Subjonctivul analitic	426		
Exerciții	432		
- <i>Modul imperativ</i>	440		
Exerciții	442	CHEIA EXERCITIILOR	529

Lucrarea de față se adresează atât elevilor, cât și adulților — un public larg, cu un nivel mediu de cunoștințe, care dorește să progreseze în studiul limbii engleze.

Este deja verificat faptul că învățarea conștientă a regulilor de bază și a excepțiilor specifice limbii engleze ajută la depășirea confuziilor gramaticale. În același timp, exercițiul susținut îi ajută pe cei care doresc să învețe limba engleză să vorbească coerent această limbă. De aceea, lucrarea este structurată pe două niveluri. Primul nivel are în vedere explicarea, pe larg, a formelor diferitelor părți de vorbire și a funcțiilor acestora, în interacțiune unele cu celelalte. Al doilea nivel oferă exerciții variate, care corespund fiecărui capitol.

Explicarea pe larg a funcțiilor lingvistice tratate este împărțită pe capitole, în vederea ordonării conceptelor gramaticale, fie cu ajutorul profesorului, fie individual, fără a se neglija interacțiunea dintre diferitele părți de vorbire. Am preferat ca explicarea părții teoretice să fie în limba română; astfel cititorul va înțelege mai bine conceptele gramaticale specifice limbii engleze, mai ales dacă studiază individual. Totodată, exemplele care ilustrează explicațiile sunt traduse în limba română pentru ca înțelesul fenomenelor lingvistice să poată fi pătruns prin comparație. Trebuie să menționez că, deși această lucrare tratează un număr mare de fenomene lingvistice, spațiul acordat a făcut imposibilă tratarea tuturor situațiilor și excepțiilor specifice acestei limbi deosebit de bogate în mijloace de exprimare.

Prima parte, *Fonetica*, gândită ca un preambul al lucrării, precizează unele aspecte teoretice ale pronunției sunetelor limbii engleze în procesul legării lor în cuvinte și propoziții, în vederea formării unui discurs coerent. Trebuie precizat că, pe lângă studierea reprezentării grafice a sunetelor limbii engleze (folositoare pentru aflarea pronunției corecte atunci când se consultă un dicționar), cei care doresc să pronunțe corect trebuie să exerseze ajutați de un suport sonor, în mod individual sau în grup.

Urmează apoi capitolele dedicate părților de vorbire din grupul nominal, incluzând *Substantivul*, *Articolul*, *Pronumele*, *Adjectivul*, *Adverbul*, *Numeralul*, *Prepoziția* și *Conjuncția*, fiecare cu exercițiile aferente. Ultimul capitol, dedicat *Verbului*, care acoperă o parte considerabilă a lucrării, este împărțit în mai multe subcapitole. Acestea tratează formele și funcțiile timpurilor verbale ale modului indicativ, precum: *Prezentul*, *Prezentul perfect*, *Trecutul simplu*, *Trecutul perfect* și *Viitorul*, ale *Condiționalului* (tratat în contextul frazei condiționale), ale *Imperativului*, precum și modurile impersonale: *Infinitivul*, *Gerundul* și *Participiul*, dar și *Diateza pasivă*. În fine, *Correspondența timpurilor* subliniază relația predicatului propoziției principale cu predicatul propozițiilor secundare. Pe lângă denumirile diferitelor moduri și timpuri în limba română, care nu exprimă în totalitate valoarea lor lingvistică, a fost dată și traducerea lor în limba engleză, pentru a familiariza cititorul cu terminologia consacrată. Deși considerațiile teoretice și exercițiile sunt dedicate fiecărei părți de vorbire, tratarea acestora are în vedere legăturile dintre ele pentru obținerea unei imagini semnificative a fenomenelor lingvistice specifice limbii engleze, o abordare care reprezintă o tendință comună a mai multor gramatici. De aceea, capitolele menționate mai sus poartă titlul comun de *Morfosintaxă*, fără a se considera necesar să se dedice un spațiu special sintaxei.

Prin exerciții, cititorul va pune în aplicare teoria asimilată pentru a trece de la stadiul de competență la cel de performanță, oferindu-i-se spre rezolvare o gamă largă de situații reale în contexte diferite. În cadrul fiecărui capitol, exercițiile sunt concepute gradat ca dificultate, pentru a încuraja cititorul în rezolvarea lor. Exprimarea structurilor gramaticale propuse acoperă vocabularul colocvial, dar și un vocabular mai specializat, economic, social, juridic, medical și sportiv, reluat în contexte diferite. Prin repetarea unor astfel de cuvinte și expresii, cititorul care va rezolva exercițiile va constata că și-a îmbogățit vocabularul, iar cheia exercițiilor îl va ajuta să verifice dacă soluțiile sale sunt corecte, mai ales în situația în care studiază individual.

În încheiere, doresc să le mulțumesc prietenelor mele Mary Fitzpatrick, Maeve Shannon și Juliet Ory, care m-au încurajat și mi-au dat indicații competente pe parcursul elaborării acestei lucrări.

Ioana Maria Turai

I FONETICA

ranscrierea fonetică în limba engleză

(Phonetic Transcription in English)

Introducere (Introduction)

În zilele noastre, când cunoașterea limbii engleze reprezintă o condiție importantă pentru succesul în profesie, orice persoană care dorește să se perfecționeze în învățarea acestei limbi trebuie să țină seama de următoarele cerințe:

- să poată înțelege un mesaj vorbit sau scris,
- să poată vorbi corect și coerent,
- să poată citi corect și coerent,
- să poată scrie corect.

Studierea sistemului fonetic al limbii engleze îi ajută pe cei care doresc să vorbească și să citească în mod coerent, iar studiarea morfosintaxei îi ajută să-și perfecționeze toate cele patru deprinderi menționate anterior.

Un prim pas în însușirea unei pronunții corecte potrivit cerințelor așa-numitei *Standard English*, adică a limbii vorbite de persoanele educate, este studiul **transcrierii fonetice**. Având în vedere că alfabetul limbii engleze are 26 de litere, iar limba vorbită identifică 44 de sunete-foneme, dar și pentru că există o discrepanță între scrierea cuvintelor și pronunțarea lor, s-a simțit nevoia alcătuirii unei reprezentări grafice care să-i ajute pe cei ce învață limba engleză să poată pronunța corect fiecare sunet în parte, adică o transcriere fonetică. Există mai multe sisteme de transcriere fonetică, dar alfabetul fonetic conceput de profesorul Daniel Jones la începutul secolului al XX-lea a devenit cel mai larg răspândit.

Pentru recunoașterea calităților sonore specifice limbii engleze, este nevoie de antrenament acustic și de exersarea susținută a memoriei auditive care ajută la legarea sunetelor în cuvinte, propoziții și fraze. În condițiile tehnicii moderne, există posibilitatea ca cei care învață această limbă să beneficieze de un **suport sonor**, adică de benzi magnetice, de CD-uri sau chiar de filme didactice pe care sunt înregistrate voci ale unor vorbitori nativi. Exercițiul activ în folosirea suportului sonor va consta din imitarea

repetată a vocilor ascultate, cât și din descifrarea înțelesului mesajului auzit pe care persoana respectivă va încerca să îl comenteze cu propriile cuvinte, exprimându-se fie în cadru organizat (dacă suportul sonor este ascultat în timpul unui curs de limba engleză), fie în alte ocazii. De fapt, procesul perfecționării în însușirea unei limbi străine, deci și a limbii engleze, este de lungă durată și cere multă perseverență.

Transcrierea fonetică a celor 44 de sunete-foneme formează alfabetul fonetic. În orice dicționar bun, fie englez-român, fie în dicționarele engleze monolingve, cititorii vor găsi transcrierea fonetică a fiecărui articol de dicționar. Pentru a deosebi scrierea obișnuită de transcrierea fonetică, semnele celei din urmă sunt încadrate de paranteze drepte.

În transcrierea fonetică, fiecare sunet este reprezentat de un simbol. Sistemul de transcriere fonetică se bazează pe alfabetul latin, iar pentru sunetele care nu au corespondent în limba latină, sunt folosite semne specifice. Astfel, orice semn corespunde unui sunet, neputând reprezenta un altul. Pe lângă semnele care reprezintă sunetele propriu-zise, mai există și un semn suplimentar [:], care se folosește după vocalele lungi, pentru a le deosebi de vocalele scurte.

De exemplu, în cuvântul *to live* (a trăi, a locui), transcris fonetic [lɪv], vocala [i] este scurtă, în timp ce în cuvântul *to leave* (a pleca, a lăsa), transcris fonetic [li:v], vocala [i:] este lungă. Nerespectarea lungimii vocalelor duce la confuzii, așa cum s-a văzut în exemplul de mai sus. Alte exemple: *ship* [ʃɪp] și *sheep* [ʃi:p]; *bit* [bɪt] și *beat* [bi:t]; *hit* [hɪt] și *heat* [hi:t] etc.

Semnele transcrierii fonetice (Phonetic Signs)

Consoane

[f] <i>friend</i> [frɛnd]	[t] <i>treasure</i> ['treʒəʳ]
[v] <i>Victor</i> ['vɪktəʳ]	[d] <i>desk</i> [desk]
[θ] <i>thin</i> [θɪn]	[k] <i>cat</i> [kæt]
[ð] <i>this</i> [ðɪs]	[g] <i>girl</i> [gɜ:l]
[s] <i>sea</i> [si:]	[tʃ] <i>chair</i> [tʃɛəʳ]
[z] <i>zoo</i> [zu:]	[dʒ] <i>jug</i> [dʒʌg]
[ʃ] <i>shoes</i> [ʃu:z]	[m] <i>mouse</i> [maʊs]

[ʒ] *pleasure* ['pleʒəʳ]
[h] *hope* [houp]
[p] *pen* [pen]
[b] *bed* [bed]

[n] *nut* [nʌt]
[ŋ] *thing* [θɪŋ]
[l] *look* [luk]
[r] *ring* [rɪŋ]

Semivocale

[j] *young* [jʌŋ]
[w] *wind* [wɪnd]

Vocale

Monoftongi:

[i:] *leap* [li:p]
[ɪ] *lips* [lɪps]
[e] *leg* [leg]
[æ] *hat* [hæt]
[ɑ:] *car* [kɑ:ʳ]
[ʌ] *bug* [bʌg]
[ɔ:] *door* [dɔ:]
[ɒ] *pot* [pɒt]
[u:] *cool* [ku:l]
[ʊ] *put* [pʊt]
[ə:] *dirty* [dɜ:ti]
[ə] *finger* ['fɪŋgəʳ]

Diftongi:

[ei] *late* [leɪt]
[ou] *hose* [həʊs]
[aɪ] *time* [taɪm]
[iə] *beer* [bɪəʳ]
[aʊ] *house* [haʊs]
[ɛə] *fair* [fɛə]
[ɔɪ] *boy* [bɔɪ]
[uə] *doer* [duəʳ]

Clasificarea vocalelor

(Classifying of Vowels)

Calitatea vocalelor depinde de poziția diferitelor organe ale vorbirii precum limba, buzele, palatul moale, palatul dur, dar și gradul de încordare musculară a organelor vorbirii.

Vocale anterioare	Vocale mediale	Vocale posterioare
- închise [i:]; [i]	- mijlocii [ə]; [ə:]	- închise [u:]; [u]
- mijlocii [e]; [ɛ]		- mijlocii [ɔ]; [ɒ]
- deschise [a]; [æ]		- deschise [ɑ:]; [ʌ]

Aceste vocale se numesc **monoftongi** pentru că pot păstra o calitate constantă a pronunțării.

Vocalele anterioare (Front vowels)

- Fonemul [i:] este o vocală anterioară, închisă, lungă, încordată, nelabializată. Se pronunță cu vârful limbii pe incisivi inferiori, iar partea mijlocie a limbii se ridică spre palatul dur, în timp ce buzele sunt întinse. Pronunțarea acestei vocale presupune o oarecare încordare a organelor vorbirii.

Vocala [i:] poate fi redată grafic prin două litere (digrafi): **ee, ea, ie, ei** în cuvinte ca: *feel* [fi:l]; *free* [fri:]; *feet* [fi:t]; *beat* [bi:t]; *deal* [di:l]; *heal* [hi:l]; *heat* [hi:t]; *meal* [mi:l]; *mean* [mi:n]; *neat* [ni:t]; *peace* [pi:s]; *peas* [pi:z]; *please* [pli:z]; *reason* [ˈri:zn]; *seat* [si:t]; *belief* [biˈli:f]; *grief* [gri:f]; *piece* [pi:s]; *deceive* [diˈsi:v]; *receive* [riˈsi:v] etc.

⚠ **Excepții:** *people* [pi:pl]; *key* [ki:] etc.

- Fonemul [i] este o vocală mai puțin anterioară și închisă, scurtă, lipsită de încordare și nelabializată. Se pronunță sprijinind vârful limbii pe

incisivii inferioari, iar partea mijlocie a limbii se retrage puțin înapoi. Musculatura organelor vorbirii nu mai este la fel de încordată ca atunci când pronunțăm [i:]. Buzele sunt întinse ca atunci când surădem.

De obicei, această vocală corespunde literelor *i* și *y*, dar și literei *e* în prefixe sau sufixe.

Example: *bit* [bit]; *drink* [drink]; *fit* [fit]; *hit* [hit]; *bit* [bit]; *bitten* [bitn]; *pit* [pit]; *to sit* [sit]; *to think* [θink]; *thing* [θin]; *typical* ['tipikəl]; *to become* [bi'kʌm]; *belief* [bi'li:f]; *to betray* [bi'trei]; *aimless* [eimlis]; *careless* ['kælis]; *useless* ['ju:slis] etc.

⚠️ Excepții: *busy* ['bizi]; *to build* [bild]; *minute* ['minit]; *money* ['mʌni]; *pretty* ['priti]; *English* ['iŋgliʃ], precum și în cuvintele care numesc zilele săptămânii: *Monday* ['mʌndi]; *Tuesday* ['tju:zdi]; *Wednesday* ['wenzdi]; *Thursday* ['θə:zdi]; *Friday* ['fraidi]; *Saturday* ['sætədi]; *Sunday* ['sʌndi].

- Fonemul [e] aproape coincide cu cel din limba română, numai că maxilarele se îndepărtează ceva mai mult. În limba engleză este o vocală scurtă, anterioară și mijlocie, lipsită de încordare și nelabială.

Acest fonem poate fi reprezentat grafic prin litera *e* sau prin digraful *ea*, ca în *bed* [bed]; *chest* [tʃest]; *debt* [det]; *deck* [dek]; *denigrate* ['denigreit]; *density* ['densiti]; *depth* [depθ]; *desk* [desk]; *get* [get]; *jet* [dʒet]; *pen* [pen]; *bread* [brəd]; *deaf* [def]; *dread* [dred]; *head* [hed]; *heaven* [hevŋ] etc.

⚠️ Excepții: *any* [əni]; *many* [meni]; *said* [sed]; *says* [sez]; *friend* [frend]; *bury* ['beri]; *the Thames* [temz] etc.

- Fonemul [æ] este cea mai deschisă vocală anterioară din limba engleză. Deși face parte din categoria vocalelor scurte, se pronunță totuși ceva mai lung decât celelalte vocale scurte. Pentru că nu antrenează buzele în pronunție, face parte dintre vocalele nelabializate. Vârful limbii se sprijină pe incisivii inferioari, iar partea mijlocie a limbii se ridică spre palatul dur, în timp ce maxilarul inferior este puțin coborât și se simte o încordare a musculaturii organelor vorbirii. Această vocală nu are corespondent în limba română. Este reprezentată grafic prin litera *a*.

Example: *bag* [bæg]; *back* [bæk]; *band* [bænd]; *camel* ['kæməl]; *cap* [kæp]; *cat* [kæt]; *dam* [dæm]; *drank* [drænk]; *fabric* ['fæbrik]; *factory*

[ˈfæktəri]; *family* [ˈfæmili]; *fat* [fæt]; *hand* [hænd]; *hat* [hæt]; *jacket* [ˈdʒækɪt]; *lamb* [læm]; *matter* [mætəː]; *narrow* [ˈnærou]; *parallel* [ˈpærələl]; *patch* [pætʃ]; *sat* [sæt] (a se deosebi de *set* [set]); *tap* [tæp]; *wax* [wæks] etc.

Vocalele posterioare (Posterior vowels)

Fonemele vocalice posterioare pot fi studiate în perechi, [ɑ:] și [ʌ]; [ɔ] și [o:]; [u:] și [u], opunându-se unul altuia în perechi. Aceste vocale se pronunță prin ridicarea părții posterioare a limbii.

- Fonemul [ɑ:] este cea mai deschisă vocală posterioară a limbii engleze. Vocala se pronunță încordat, iar limba se află în poziție plată și este coborâtă. Fonemul [ɑ:] se poate caracteriza ca o vocală lungă, posterioară, deschisă, încordată și nelabializată.

Reprezentarea grafică este de obicei prin litera **a** urmată de o consoană, fie de litera **r** finală, ca în *car* [kaː]; *dark* [dɑ:k]; *star* [staː]; *tar* [taː]; *target* [ˈtɑ:ɡɪt], fie de două consoane ca: **l** (mut) + **f**, **ff**, **f + t**, **ss**, **s + o** altă consoană, **th**.

Exemple: *half* [hɑ:f]; *calf* [kɑ:f]; *cast* [kɑ:st] *craft* [kra:ft]; *fast* [fɑ:st]; *father* [fa:ðəː]; *grass* [grɑ:s]; *nasty* [ˈnɑ:sti]; *palm* [pɑ:m]; *parcel* [pa:sl]; *past* [pɑ:st]; *path* [pɑ:θ]; *rather* [ˈrɑ:ðəː]; *staff* [sta:f] etc.

Fonemul [ɑ:] se întâlnește și în cuvinte preluate din alte limbi.

Exemple: *barrage* [bæˈra:ʒ]; *caviar* [ˈkæviɑ:]; *estrade* [esˈtra:d]; *facade* [fəˈsa:d]; *mirrage* [miˈra:ʒ]; *morale* [mɔˈra:l]; *moustache* [musˈta:ʃ]; *vase* [va:z]; *bravo* [ˈbraːˈvou]; *sonata* [səˈnɑ:tə]; *saga* [ˈsa:gə]; *drama* [ˈdra:mə]; *panorama* [ˌpænəˈra:mɑ]; *tomato* [təˈma:tou] etc.

⚠ **Excepții:** *answer* [ˈɑ:nsəː]; *aunt* [ɑ:nt]; *clerk* [kla:k]; *draught* [dra:ft]; *example* [ɪɡˈzɑ:mpəl]; *heart* [hɑ:t] etc.

- Fonemul [ʌ] este o vocală care se pronunță scurt, cu limba retrasă înapoi spre palatul moale, iar buzele sunt întinse lateral. Deci vocala [ʌ] poate fi caracterizată ca fiind scurtă, posterioară, mijlocie și nelabializată. Vocala [ʌ] nu este aceeași ca în limba română.